

שאל אביר ויגיד

זמני השבת (ת"א):

כניסת השבת: 19:08

יציאת השבת: 20:06

ח' אב תשע"ו

גיליון מס' 279

שאלות ותשובות על הפרשה

עונג שבת

רצה הקב"ה לזכות את ישראל

"בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם" (א, ח).

חז"ל אמרו כי יעקב אבינו ועשו אחיו סיכמו ביניהם, שיקח עשו את העולם הזה, ויעקב את העולם הבא הנקרא "ארץ החיים".

נמצא אם כן, כי דווקא לבני ישראל יש חלק בעולם הבא.

והנה רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל בחלק טוב לעולם הבא, ולפיכך הרבה להם תורה ומצוות, וככל שירבו בהם, בתורה ובמצוות, יגדל חלקם בעולם הבא, "למוד תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה".

כי הקדוש ברוך הוא - טוב הוא, ומשלמות הטוב - להטיב לאחרים, לכן כל כך חפץ הוא בטובתנו עד שמצוה אותנו מה לעשות ומזהיר מה לא לעשות בכדי למצוא עילה וסיבה עבורה נקבל את שכרנו. מי כאלוקנו מי כאדוננו - אין כאלוקנו ואין כאדוננו.

וכך מתפרש הפסוק: בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם, שאומר לנו השם יתברך, בואו בני לרשת את ארץ החיים, את העולם הבא, על ידי שתעשו רצוני בעולם הזה.

נועם התורה

יודע רק את מה שלימדוהו, נבון- מבין דבר מתוך דבר.

8. מניין למדים מעניין המרגלים שא"י גבוהה מכל הארצות? (א', כ"ה)

שנאמר "ויקחו בידם מפרי הארץ ויורידו אלינו", שמא"י ירדו המרגלים אל משה והעם.

9. לאיזה חרק משווה ה' את האמורי שנלחמו בבני" ומדוע? (א', מ"ד רש"י)

ה' משווה אותם לדבורים, לומר לעם שכמו שהדבורה כשהיא עוקצת היא אינה ממיתה אלא שהיא עצמה מיד מתה, כך האמורי כשהיו נוגעים בבני" מיד היו מתים, שעשה עימם ה' חסד.

10. איזה נס קרה למשה במלחמתו עם עוג? (ב', כ"ה רש"י)

עמדה החמה למשה.

11. מניין למד משה שצריך לפתוח בשלום גם עם סיחון כשביקש ממנו לעבור בארצו? (ב', כ"ו רש"י)

משה למד מכך שכשרצה ה' לתת את התורה הוא ידע שעשיו וישמעאל לא יקבלוהו, אעפ"כ פתח להם בדברי שלום ושאלם אם ירצו לקבלה.

12. כיצד קראו הצידונים לחרמון וכיצד קראו לו האמורי? (ג', ט')

הצידונים קראו לחרמון שריון והאמורי קראו לו שניר.

13. איזה שם יש עוד לחרמון ומה באה ללמדנו העובדה שלחרמון יש 4 שמות? (ג', ט' רש"י)

החרמון נקרא גם שיאון, ריבוי השמות בא להגיד שבח א"י, שארבע מלכויות היו מתפארות בו

1. מהיכן למדים שמשה חס על כבודם של ישראל כשהוכיח אותם? (א', א' רש"י)

שהזכיר רק ברמז את המקומות שבהם בני"י הכעיסו את ה' ולא פירט את החטאים.

2. האם יש מקומות שנקראים תופל ולבן? (א', א' רש"י)

אין מקומות שנקראים כך אלא שמשה הוכיח את בני"י על דברים שקרו, שבני"י תפלו על המן ואמרו שהוא לבן ונפשם קצה בו.

3. אילו חטאים מרומזים במקומות חצרות ודי זהב? (א', א' רש"י)

בחצרות- מחלוקת קורח. די זהב- חטא העגל שעשו מהזהב.

4. מתי הוכיח משה את העם? (א', ג')

בא' אדר בשנה ה-40 ליציאת מצרים, סמוך לפטירתו.

5. בכמה לשונות פירש להם משה את התורה? (א', ה' רש"י)

בשבעים לשון פירש להם אותה.

6. מהי הברכה שברך משה את העם ומי הובטח כבר בברכה זו? (א', י"א רש"י)

הברכה היא: "ה' אלוקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים..." אברהם אבינו הובטח בברכה זו שעמ"י לא יספרו מרוב.

7. "הבו לכם אנשים חכמים ונבונים", למה ממשיל רש"י את החכמים והנבונים? (א', י"ג רש"י)

חכם משול לתגר (סוחר) שרק כשמביאים לפניו מעות לראות הוא רואה, ואילו הנבון- כשלא מביאים לפניו הוא מביא משלו. כי חכם

כוחה של מילה

ה' אב-פטירת האר"י הקדוש

בוקר אחד, בעל-משפחה אסף את משפחתו וחפציו וקבע את מגוריו בעיר הקודש צפת.

מידי יום היה פוקד את בית הכנסת, מתפלל ושומע שעורי תורה. פעם אחת, שמע מאחד מרבני העיר שיעור על 'לחם הפנים' שהיה קרב בבית המקדש מידי שבת בשבתו. נאחז הרב בדרשתו ואמר: "היום בעוונותינו הרבים אין לנו את 'לחם הפנים'..."

שמע האיש את הדבר ובתום ליבו הלך לביתו והורה לאשתו: "ביום שישי הקרוב תכיני שתי ככרות לחם בדיוק כמו שלמדתי בשיעור - נפי את הקמח שלוש-עשרה פעמים, לושי את הבצק בטהרה ותאפי אותן יפה מבית ומחוץ... את הלחם הזה אני רוצה להקריב לקב"ה, אולי יקבלו ממני ואעשה לו נחת רוח". ביום שישי לקח את אותן שתי ככרות הלחם שאפתה אשתו והביאם לבית הכנסת.

עמד מול ההיכל, התפלל והתחנן לפני בורא עולם שיקבלם ברצון ויגרום לו נחת רוח, פתח את ההיכל והכניסם. בכל יום שישי היה מגיע

שמש בית הכנסת לערוך את המקום לתפילות השבת.

כשפתח את ההיכל ראה את שתי ככרות הלחם המשובחים ושמח על המציאה. אמר בליבו: "מי הוא זה ששם ככרות בהיכל? כנראה בשבילי הן הככרות הטוב על פעלי", ונטלם לביתו והתענג עליהן בשבת.

בערב שבת לאחר תפילת ערבית ניגש האיש אל ההיכל, כולו אחוז תקוה שבורא עולם קיבל את מנחתו.

משלא ראה את ככרות הלחם שמח שמחה גדולה והלך לביתו.

כשהגיע אמר לאשתו: "הקב"ה קיבל את הלחם שלנו, הוא כל-כך אהב אותם! שבוע הבא נעשה זאת שוב".

יום שישי אחד הביא האיש כמנהגו שתי ככרות לחם וניגש אל ההיכל כדי להכניסם פנימה.

באותה השעה נכח שם רב בית הכנסת והכין את הדרשה שידרוש בשבת בבית הכנסת.

17. מה היתה נחלתו של מכיר בן מנשה? (ג', ט"ו)
מכיר בן מנשה נחל את הגלעד.

18. נחלתם של מי היתה ים המלח עד הכנרת? (י"ג, י"ז רש"י)
לבני ראובן וגד נפל בגורלם רוחב הירדן ועוד מעבר שפתו עד הכנרת שמעבר לגבול הירדן.

19. מניין למדים על גבורתם של שניים וחצי השבטים שנחלו בעבר הירדן המזרחי? (ג', י"ח)
שהם היו הולכים לפני ישראל למלחמה לפי שהיו גיבורים והאויבים היו נופלים לפנייהם.

וכל אחת אומרת על שמי יקרא הר זה.

14. מה פירוש השם שניר שניתן להר חרמון? (ג', ט' רש"י)
שניר הוא שלג בלשון אשכנז ובלשון כנען.

15. על מי נאמר "הנה ערשו ערש ברזל"? (ג', י"א)
על עוג מלך הבשן שנשאר מיתר הרפאים.

16. מי קרא לחבל הנחלה שקיבל בשמו ומה הוא השם? (ג', י"ד)
יאיר בן מנשה קרא לנחלה חוות יאיר.

הלימוד בעלון מוקדש

למאיר ותהילה גמליאל לזרע קודש בר קיימא

נהוראי נתן בן עליזה מיכל לרפואה שלמה

לקבלת העלון כל יום רביעי באימייל ניתן לפנות ל: ShealAvicha@gmail.com
לארכיון העלונים: www.pirsuma.com/shal_avicha

כמו באותה שעה שהאיש הזה היה מביא שתי ככרות לחם, בתמימות לבו, ומקריבם. סבור הוא היה באמת ובתמים שהקב"ה קיבלם ממנו. ובגלל שבטלת אותו מלהביאם, נגזרה עליך מיתה, ואין שום דרך לבטל את הגזירה!"
הלך הרב לביתו, כתב צוואה, ולמחרת, ביום שבת קודש, בשעה שאמור היה לשאת את דרשתו, נפטר לבית עולמו כדברי איש האלקים האר"י... (משנת החיים)

בורא עולם נתן לאדם מעלה יתרה מהבהמה - כח הדיבור.

בכל יום אדם מוציא מפיו עשרות אלפי מילים אך לא תמיד הם מופנות למטרות טובות.

יש לך כח עצום בפיו, במילה של תורה אתה יכול לנחול חיי עולם הבא, בעידוד ופרגון אתה יכול להחיות נפש שפלה, ובבזיון ופגיעה אתה יכול להוריד אדם עד שאול...

דע להשתמש בכח שלך להרים את עצמך ואת האחרים, אל תעשה את פיו קרדום לחפור בו בורות.

בורא עולם ברא עולם מושלם רק במילים, אף אתה יכול להחיות, לבנות ולהרים בפיו אלפי אנשים...

חיזוק יומי

האיש כמנהגו החל את תחינותיו לפני המקום ששוב יקבל את מנחתו בלי ששם-לב שגם הרב נמצא שם...
הרב, שהביט ושמע את מעשיו ותחינותיו, כעס וגער באיש: "שוטה שכמותך! וכי הקב"ה אוכל ושותה? ודאי השמש היה לוקח את הלחם, אתה מאמין וסבור שבורא עולם אכל אותך? הרי אין לו דמות הגוף ואינו גוף!"
לפתע נכנס השמש כמנהגו לקחת את ככרות הלחם.

הרב כשראה אותו קרא לו ואמר: "ספר לאיש הזה מדוע באת כעת, ומי לוקח מדי שבוע את שתי הלחם שהוא מביא בכל יום שישי!" והשמש הודה...

כששמע האיש את הדברים, החל בוכה ומתאונן, וביקש מהרב שימחל לו, "חשבתי לעשות מצוה ולא עשיתי כי אם עבירה!" תוך כדי שיחתם, הגיע שליח מיוחד מהאר"י הקדוש וקרא לרב לבוא בדחיפות אל האר"י.

כאשר הגיע הרב אמר לו האר"י: "צו לביתך, כי מחר בזמן שבו אתה אמור לדרוש, מות תמות, וכבר הכרוז יצא והודיע על-כך בשמים!"

הרב נבהל מאד מדברי האר"י ושאלו בפחד: "מה פשעי ומה חטאתי?" ענה לו האר"י ז"ל: "מיום שחרב בית המקדש, לא היה לבורא עולם נחת רוח